

4

בְּאֵר הַיֵּטֶב

(כב) **הַמִּקְבָּה**. אֶפֶסוּ שְׂכִירֵי הַתְּשֻׁבָּה לֹא לָקָח, הַגְּמֹרָה ב"י. אֲבָל אֵין לִמָּר לֹא־יִלְבֹּט וְזֹלַת כְּתִבִי קֹדֶשׁ הָשִׁיר, מ"א, ע"ש. מֵת וְסִפְרֵי וְסִפְרֵי⁽⁸⁾ לְהַצִּיל שְׁנֵיהֶם, כִּי מֵקֹדֶשׁ: כִּירוֹ וְסִפְרֵי, כִּירוֹ קֹדֶשׁ, אֲבָל כְּכִירוֹ אֵין סִימָן תִּשְׁכַּר: (כג) עֲבַר וְחֵלֵל, הֵינּוּ בְּדִבְרֵי אֲסֻרִּים, אֲבָל כְּכִירוֹ אֵין תִּשְׁבֹּה, שֶׁנֶּאֱמַר וְיִמְעַד קִלְבֹּתָם, ע"ש: כְּנֻחֵי: (ד) לְהַחֲזֹתָם. אֲבָר בְּחֻלּוֹתֵינִי דִרְשָׁן, וְכֹכֹל לְדַחֲזָה לִימֹת הַחֲרָף כִּמְ"שׁ סִימָן תִּקְסָה כִּי אִיתָא בְּשֵׁטַח דִּף יב שֶׁאֵם עֲבַר עֲבָרָה שֶׁחֵב עֲלֶיהָ תִּשְׁתָּא וְתִקְבֹּל בְּפִקֻּק שֶׁלִּשְׁלֹשָׁנָה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וְיִבְאֹה: (כד) וְזֵן. נִרְאֶה דְלֹלָה שֶׁאֵין מַעֲנִיתָ קֶאֱמֵר, כִּמוֹ שְׁאֵינוֹ לִכְנֹן לִילָה שֶׁאֲחֵר ט"ב סִימָן תִּתְּנֵה, וְשֶׁנֶּאֱמַר וְיִמְעַד קִלְבֹּתָם, (כ) יִמְעַד שְׁעִישִׁים. הֵם יִימֵי וְיִימֵי⁽⁹⁾, מִכְּנֻחֵי הַלְלוֹת רִיחַ אֶלֶל. וְיִבְלֹשׁ סִימָן תִּקְסָה כִּתְּבֵהּ כִּמוֹ דְּרֹלָה וְהִי

אָסן ג: (עו) שײַנע ציריכה לגופה. פרוש, ואיבא למאן דאָס
אינו סב עליה, ויבדלקמה בסעיף כז. (סל) ובאמת לענן כבי
בבדי נקט, דאָפלו אי הרי כבוי מלאכה תצריכה לגופה גבי
מטר, בין דכתב שיש סכנה אם לא יבקה, אלא נקטה כביש
שיא, לאשמועינן דלענן תצלת ממון אסור לחלל שבת אפי
במלאכה שאינה צריכה לגופה⁽⁷⁵⁾, (סג) דאָפלו באסור דרבנן אפי
לחלל שבת בשביל תצלת ממון [אף אם הוא בעל־חוב וצרי
שיפסדוהו אינ־יהודים, יש לצדד בזה]. ומה שכתב ב"אם צרי
לחלל צריך וכו', הנו בדיקס אחרים, אצל (פסב) בבבא אפי
צריך תשובה, שלא ימנעו מלכבדו⁽⁷⁶⁾: (עז) צריך להתענות אפי
בתחומין דרבנן [מנעו] וכן על טלטול נר דלוק כדי להשי
ממונו⁽⁷⁷⁾, מצד גיבסן בספר דגול מרובה שצריך להתענות, א
שנראה להקל בזה בתענית שלשה ימים ב"ב, (סד) ואולי
בתחומין, שסתמיך להתענות ארבעים יום, מנר שלא היה בלי
מונא וקפסד רב: (עח) ארבעים יום וכו'⁽⁷⁸⁾, ויכול לדחותם לבי
התרפ"ה⁽⁷⁹⁾ [מ"א] וכל זה הוא בין שעבר על אסור דאורייתא או
אסור דרבנן [א"ר], ומנר כשעבר (סה) בשוגג⁽⁸⁰⁾, ואפלו כשע
במזיד, (סו) היה מחמת שחפר גמא להטמין מעות מפני האנטי
וכיצא בזה, אבל העובר בשאט־נפש למלאת פאתו צריך כפי
יותר יומר, כי הוא סב סקילה או על־פל־שנים פרת, ולכן צרי
תשובה שלמה [ח"א]. מי שחגל שבת משום פקודת נפש
צריכה לכפרה כלל⁽⁸¹⁾, ומה שנהגו נחשלים תפדליקות הנו בשב
יולדת בשבת להתענות אחר־כך, הוא הוללות וסכלות⁽⁸²⁾ [י
ישראל בשם זכור לאברהם]: (עט) ולא יאכל בשר. ה
כלילה שאחר תענית [אחרונים]: (פ) י"ח פשיטם. ה

[illegible]

(ג) עבר וחלל. עין בה"ש. וצ"ח חזרי סימן ו'לו שבקום ששקלת חללה ה"ח
שש שקנה נפשוה. אין להסירה לטקס ששקנה ואפלו משהו חסד, ומכ"ש
שי"ן לזון תצית מים מתחת החלול, דמסנניו י"א עבר, ומכ"ש אם לא א"ת א"ן
שטלטול ואם נשקנו לזון וזכור לזכור ולא מר כן שבות וצ"ח שבת א"ת
צ"ח. משובח פלל: ואם חלש ששקנה במלאכה דאדוקתא ואחד יתיר רוצה להחזיק
לכפר יתיר לששול לצמח דלא יתא אלא רשת. ובמ' דר"ה חסד יתיר לרצונה כ"ו,
ותב"י סימן שבת סעף ד' מסיק דשקנה חזקה הוא אצל פ"ג, ע"ש, אבל מ"מ א"ן
החזקה בן י"א לשלול אם יתקנה ע"ש: [כד] להחזיקה. עין בה"ש סימן ד'גדל
מרכבה שכתב שאם עבר שטלטול מקנה כ"ה. דתא בר"ש סימן ז' י"א
ששקנה לשלול מקנה בקום פחד חסד ב"ו. ויטלטול נ"ר דלוק להעיל קמון חסד
שטלטול מקנה. שיש בו פחד כבוי ג"ה. וי"ל להקל בהחזית ג"ה, מים, ואח"כ
מ"ה"מ שחזקתו בתנתי' מ' יום מיר שלא יתיר חסד הפסד ב'.

דבין ש'אדס בהול על קמונו חישין דאי שרית לה אמי לכבני
הוא בעצמם⁶⁶¹), וזלת בכתבי תקדש סתר לומר אינו יהודי
לכבות מבני בנין פתחי תקדש⁶⁷), וכנ"ל בסעף יח לענן השלל דרך
רשות הרבים. מת וספרים ונש ספוק⁶⁸) להציל שניהם, מת קודם;
בריא ומסכן, בריא קודם⁶⁹) [ס"ח]: (סט) קל המכבה וכו'.
והתירו לומר זה, משום דמתוך ש'אדס בהול על קמונו, אי לא
שרית לה אפלו בלשון זה אמי לכבני בעצמו, וכן לענן ש'אר
הנך אמי לתמן בעצמו, אבל לענן ש'אר קל מלאכות של שבת
אסור לומר קל העושה מלאכה זו אינו מפסיד, כדי שישמעו
אינו יהודים ויבואו [גמרא]: (ע) בהנך סבא פתאום⁶⁹). בבית-
יוסף כתב דארתא דמלתא נקט, דאי הנה נודע לו מבעוד יום
הנה ממקנו קום, אבל הוא הדין אם נודע לו ונשתתא עד שבת
גמין סתר לומר בלשון זה, אף האחרונים לא העתיקו אף
דבריו ומשמע דלא פשיטא להו דבר זה: (עא) נכול לקרא
אינו יהודי וכו'. בבית יוסף בשם סתר" אבוקב מוכח דהוא
הדין (עג) דמתר לומר לו פשיטא: קל המתמן אינו מפסיד⁷⁰):
(עב) משום דיש בה סכנת נפשות. שש'סדלקה מתאפנת
(ס) אז הם ח'טפים ושו'ללים, וקש'אדס מעמיד עצמו על קמונו
יבואו להרג אותו⁷¹): (עג) פתש'ס סכנת ספק וכו'. ומזה נלא
הקתר לכבות הדלקה בכל מקום, פי'ן דאפשר אם לא יכבה, אז
יחסר מהיות שם בעיר וכן אם חולה בשם שאין יכול לברך ותבוא
הדלקה עלי⁷²) [א"ר בשם רבא שחנה"ג]. ועין במה שפ'תבנו לעיל
בסעף יקטן ע' (עד) מתר לכבות. ומזה להודיע זאת ברבים
דמתר לכבות⁷³) [פ"מ"ג, וכנ"ל בסימן שחכ ס"ב⁷⁴): (עה) דהני
למלאכה וכו'. באור דבר זה לעיל ברע"ח במשנה ברורה סעף-

שנים

שנים אשר חיש להחמיר בקנה: (ט) מגן אברהם, וכןהנה נראה של"י אינו יחדיד ו
מפסיד, ומשמע לכאורה מהם דלקרא לאחד ולומר לו בלשון זה משמע כמי ששומע
מקור"י אהבה מהם דקבלות ע"ב נאמר פרנס ואומר כל הנה אינו מפסיד ושרי, ו
ענין המנה ואומר כל הנה לאשמי אינו מפסיד ונתרצה שרי, והוא הדין שכןגניני
כשיע"ב כבאור טעמה בדבור הסתחיל 'בשם המוסקס' בשם המוסקס השקמיר, וכן
חשש טענה, מן מוסקס באור נאמר: (ז) אם הנה בגיל מרדכה: (ח) וכן כבב בג
תרגום: 1 שם מטבע. 2 מטבע ששמו הנה 'ידול'.

1. wine barrel is damaged and leaking wine 2. lost